

Хлопці.

1. В колосках і в жовтім листі,
У квітках і в ранішній росі
Закохалась молодість в дитинство
Заховалась в травах і весні.
Ти мене відкритими дверима
Запросила в храм добра і знань,
Рідна школо, лагідна і мила
Моя радість і моя печаль.

2. Лине час і дні минають
Від дзвінка і до дзвінка,
Ти мене завжди чекаєш,
Школа радості моя.
Стала ти для мене мов колиска,
Строга, чемна, радісна й сумна.

3. В тобі завжди дихає дитинство,
Кожен вчитель – син твій і дочка.
Внуки – учні – соняха зернинки
Пробіжать за парти в ранній час,
В твоїх вікнах зайчики – сніжинки
Ніжним світлом знов зігріють клас.

**Прапор майоріє – гімн звучить.
Серце хай зігріє ця врочиста мить.**

І.В. Урочистості з нагоди 50 – річчя заснування школи с.Вічині та з нагоди реалізації проекту « Місцевий розвиток орієнтований на громаду» оголошуються відкритими.

Звучить гімн.

Нехай сьогодні гордо височить наша оновлена школа. Вона молода, повна сил. Школа хизується на всю околицю. За невеликий проміжок часу вона змінила свій зовнішній вигляд, стала ошатнішою, затишнішою, світлішою та комфортнішою.

Все це завдяки тому, що громада села Вічині стала учасником проекту «Місцевий розвиток орієнтований на громаду».

І.В. До слова запрошуємо голову Громадської організації « Вікторія» Матвійчука В.В.

До слова запрошуємо обласного координатора Проекту « Місцевий розвиток

орієнтований на громаду Пащук Ірину Василівну.

І.В. Слово підряднику.

Максим. Прийміть хліб – сіль, шановні гості,
Без хліба свята в нас нема.
Бо хліб – добробуту початок
І символ щедрого життя.

Вручаємо хліб і сіль гостям.

І.В. Для освячення школи запрошується настоятель святопреображенського храму села Вічині отець Миколай.

Богдан. О благодатна вереснева днина!
Благословенна будь ота стежина
Що привела до школи на поріг
І мамину дочку і татового сина.

**Сьогодні свято в нашій рідній школі
Сюди прийшли її випускники,
Яких, як мати рідна до порогу
Вона випроводжала всі роки.**

І.В. Дарувала ласку, ніжність і турботу
Всі 50 минулих в праці літ,
І от усі зібралися сьогодні
Щоб принести їй свій палкий привіт.

Максим. Сказати щире, від душі спасибі
І поклонитись низько до землі
Хвилюючись, промовивши, про себе,
О, як було тут хороше мені.

Богдан. В усіх святкові, урочисті лиця
І радісно стурбовані серця
Сьогодні свято — 50 річчя,
Матуся — школа наша, відміча.

**І ми вітаєм щиро всіх присутніх:
Учителів, випускників, гостей.
І хай залишиться у пам'яті майбутніх
Наш 50-річний ювілей.**

І.В. Звучить пісня «Маленькая страна».

І.В. Дуже приємно, що сьогодні повна зала в нас гостей. Ми вітаємо: представників органів влади, представників відділу освіти, настоятеля місцевого храму.

Ми вітаємо випускників нашої школи.

Максим. Ми вітаємо учнів, батьків і, звичайно, педагогічний колектив – гвардію вчителів на чолі з директором школи.

Богдан. Ви прилетіли ключем журавлиним
У школу, яка так радо стрічає.
То із вітальним словом щирим
Наш директор вас усіх вітає!

І.В. І зараз ми запрошуємо до слова директора школи Матвійчука В.В.

Виступ директора

Пісня

Максим. Спасибі Вам за душу відкриту,
За ласку, турботу, любов, доброту.
Живіть довго-довго, милуйтеся цим світом.
Хай завжди для Вас ніжні квіти цвітуть,

Богдан. Хай щастям і сміхом наповнитеся дім,
За ваші турботи — низький вам уклін.

Квіти директору.

-

Пісня «Україна».

На святі присутні представники органів влади, ми раді запросити їх до слова.

До слова запрошується голова обласної Ради, шанована людина і мудрий керівник Войтович Володимир Іванович.

Квіти.

І.В. Нам дуже приємно запросити до слова голову Рожищенської районної державної адміністрації Масалова Володимира Миколайовича та голову Рожищенської районної ради Музику Андрія Євгеновича.

Квіти.

Дуже приємно, коли відчуваєш, що про тебе хтось дбає, хтось допомагає. Що інтереси школи не байдужі. Раді вітати на нашому святі начальника відділу освіти Рожищенської адміністрації Цюся Ігора Павловича, завідуючого методичним кабінетом Сидорука Вячеслава Андроновича і голову профспілки освітян Новосад Ларису Йосипівну.

Квіти.

І.В. Всі ми вам бажаєм щиро:
Довгих років щастя у життєвім вирі
Бажаємо не бачить бід,
Не знати й крапельки нещастя,
Щоб вистачило на сто літ
Здоров'я, радості і щастя.
Щоб тільки все добре в житті велося,
Хай збудеться все, що іще не збулося!

Прийміть в дарунок пісню «Рідний край» у виконанні колективу школи.

Максим. Школо моя, рідна школо
Казка тепла й доброти
Стежка від тебе хрещата
В'ється в далекі світи.

Шановні ювіляри!

Так, так! Ювіляри. Ми всі з вами сьогодні ювіляри, і першокласники і вже сивочолі. Бо це не звичайний ювілей, а ювілей домівки поколінь. Одні навчали, інші навчались. А дехто спочатку навчався сам, а згодом навчав наступне покоління. І так за днями дні, за роком роки, за десятиріччям, десятиріччя. Сьогодні нашої alma mater – 50!

І.В. Ми розпочали наше свято,
Якого ніколи не було,
То ж 50 – це мало чи багато
Учбових років відгуло?

**І перед кожним ця дилема
Стара як навколишній світ.
Багато – мало. Вічна тема,
Який в ній ти залишиш слід.**

І.В. Скільки сил, скільки любові віддає школі директор. Це керманич, який веде

за собою. Це людина, яка дбає про своїх педагогів і учнів школи. Сьогодні ми хочемо згадати і привітати всіх людей в чиїх біографіях рядки „Працював директором Вічинівської школи”.

Згадуємо Грабця Івана Олексійовича, який був першим директором нашої школи.

І.В. А також:

Казанчук Дмитро Матвійович
Дремницький Гліб Михайлович
Шум Євген Олександрович
П’ятачук Мирослава Андріївна
Бондаренко Юрій Федорович
Гончар Георгій Іванович
Мартинюк Адам Адамович
Яручик Валерій Ананійович
Ващук Наталія Зіновіївна

І.В. Для вас звучить пісня «Квітуха Україна».

І.В. Сьогодні свято спогадів і свято сподівань

Минулого й майбутнього –

Прекрасна й світла мить.

Та в мить таку ми згадуємо щоразу

Людей, котрі не з нами тут,

Тих, хто навіки перейшли життя межу,

Хто в пам’яті живі і вічно будуть жити:

Бондаренко Юрій Федорович
Бондаренко Тамара Стефанівна
Куран Іван Якович
Яручик Галина Матвіївна
Кучинська Марія Кузьмівна
Вакулюк Петро Іванович
Гончар Георгій Іванович
Мартинюк Адам Адамович
Шванц Степан Миколайович
Кононюк Йосип Данилович
Захарчук Анатолій Дем’янович
Никитюк Любов Вікторівна

Пам’ять про вчителів, які перейшли життя межу, вшануємо хвилиною мовчання.

І.В. На жаль рідіють наші ряди.

Вже багатьох не дорахувати.
Але в серці забуття нема
Тих, хто пішли від нас ми пам'ятаєм.
В небеса посилаєм привіт
З мовчазним і скорбним теплом.

**Ми здоров'я бажаєм живим
Не поспішайте в той клин журавлиний.
На землі хочем бачити вас.
Енергійних, наповнених сил.**

І.В. Школа – це не тільки навчання. Це світ гармонії з прекрасним. Це кожний учень з своїм талантом, з своїм світом.

Ми раді сьогодні привітати вчителів, які багато років дарували свою теплоту, доброту, знання учням у стінах нашої школи

Кошелева Ольга Сергіївна
Матвійчук Лідія Петрівна
Новосад галина Олександрівна
Ваврисевич Степан Миколайович
Майса'к Ігор Валентинович
Яручик Людмила Миколаївна
Шарчук Валентина Мілітіївна
Тимощук Володимир Олександрович
Серватко Тетяна Вадимівна
Дублюк Валентина Ананіївна
Михалюк Людмила Ігорівна
Залюбовська Валентина Леонтіївна
Михалюк Микола Лаврентійович
Окуневич Надія Михайлівна
Домбровська Мотря Артемівна
Глинюк Леоніда Павлівна
Шум Євген Олександрович
П'ятачук Мирослава Андріївна
Іваницький Юрій Володимирович
Іваницька катерина Миколаївна
Курилюк Мотря Михайлівна
Миджга Людмила Адамівна
Плічук Ольга Анатоліївна
Шинкарук Галина Федорівна
Карамаць Сергій Іванович
Рудчик Наталія Петрівна
Кра'вчень Ярослав Павлович

І.В. Зараз просимо, шановні колеги, поділіться враженнями про життя в нашій школі.

Максим. Поклонитись вам низько хочемо
Наші золоті вчителі.

Хай вам весни щастя пророчать,
хай зозулі кують вам літа молоді

Богдан.Бажаєм, щоб сонце теплом зігрівало
Щоб похмурі дні назавжди відійшли
Щоб щастя і радість поряд крокували
А роки повільно ішли

І.В. Для вас звучить пісня «Слід на землі» у виконанні колективу школи.

Школа – це дорогий і близький дім для кожного, хто в ній навчався. Це дім навіки залишається у пам'яті, адже тут минули найкращі роки життя – роки безтурботного дитинства.

І.В. Коли юна людина ступає за шкільний поріг, майбутнє манить і тривожить її.
А іноді так хочеться озирнутися щоб знову і знову відчутти себе в теплій атмосфері школи. І сьогодні така можливість є у наших випускників. Ми раді вітати випускників

**Це тут росли ви і любили,
Це тут ви юними були
І тут дорослими ви стали
І звідсіля в життя пішли.**

І.В. Добра і радості бажаємо,
Здоро'я вам на всі літа.
Хай сонце весело сіяє,
В душі завжди цвіте весна!

Сьогодні на зустріч із школою прийшли випускники, які закінчили навчання 50 років тому.

І.В. А щоб краще пригадати шкільні роки, зробимо перекличку наших ювілярів.

Яручик Петро Ферипонович
Яручик Раїса Леонідівна
Рудчик Володимир Якович
Сидорук Марія Трохимівна
Слива Віра Петрівна
Матящук Лідія Кузьмівна
Веретинський Анатолій Іванович
Дубчук Аркадій Степанович

Яручик Галина Климівна
Михалюк Віра Власівна
Яручик Ганна Федонівна
Сидорук Галина Федонівна
Скуба Богдан Михайлович

Дорогі випускники 1962 року .Саме для ва звучить цей незабутній шкільний дзвінок, який поверне вас у минуле.

Звучить дзвінок

І.В. Чим далі відходять роки, тим частіше пам'ять повертає нас в минуле. Пам'ять – скарб людського життя. Вона, як ніщо інше, надовго зберігає надії та зустрічі.

То стара фотографія потрапляє в руки і починаєш згадувати де це було, і де зараз ці люди. То випадково зустрічаєш випускника і піде розмова. А то просто згадаєш юність, перші кроки в школі, перших і наступних вчителів, і хочеться зустрітися з ними.

І.В. Слово від випускників надається _____

-
Виступ учнів

-
Пісня «Літа минають»

На нашому святі присутні також випускники 1987 року, яким виповнюються 25 років після закінчення нашої школи. Це:

Скуба Олександр Євгенович
Новосад Оксана Олексіївна
Патійчук Олександр Ананійович
Сидорук Людмила Сергіївна
Силкова Наталія Миколаївна
Шинкарук Руслана Миколаївна
Яручик Віктор Володимирович
Яручик Наталія Миколаївна

Максим. Хай же буде вам високе,
Ясне сонце і світла путь.
Щастя, успіх і світ широкий,
І мрії радістю проростуть.

Богдан. Хай все буде успішно і надійно,
Хай у всьому щастить неодмінно,

Все в цьому році владнається,
І хай доля, як пісня співається...

I.B. Слово для виступу від випускників 1987 року надається _____

Пісня.

Як співається в пісні: „Для нас завжди відкриті в школі двері” і це свята правда.

Скільки років пролетіло.

Розкидала доля по світу нас.

І сьогодні дружною сім'єю

Йдемо в школу, як тоді у перший клас.

I.B. У 1961 – 1962 н.р. у перший клас новозбудованої школи прийшли такі учні:

1. Войтюк Лариса	8. Михалюк Лілія
2. Скуба Надія	9. Олексюк Антоніна
3. Яручик Ольга	10. Слива Людмила
4. Марчук Марія	11. Вашук Володимир
5. Сидорук Світлана	12. Скуба Євген
6. Михалюк Ганна	13. Гуц Павло
7. Грабець Надія	14. Марчук Олександр
15. Корнійчук Віктор	
16. Яручик Людмила	
17. Матящук Віктор	
18. Шум Лілія	

Від тодішніх першокласників до слова запрошується Яручик Людмила.

I.B. Гостинно двері перед вами

Відкрила наша рідна школа

Ми горді вашими ділами

І не забудем вас ніколи.

У нас сьогодні не буденний вечір

Це свято школи, це урочистий зліт

Прийміть же, друзі, теплий і сердечний

Наш привіт!

Марійка. Знов нагадало вам зимове небо,

Щасливу пору, ті шкільні роки,

Коли дзвінок мелодію веселу

Закарбував у серці навіки.

Скажіть хто може розлюбити школу,

Цю альма-матер на усе життя.
А за провини – очі додолу,
Хоч то вже запізнілі каяття.
Квітне сад в надвечір'ї довкола,
Ми його посадили колись.
Ти пробач мені, матінко – школа,
Що тобі я колись насолив.
Знов до тебе прийшов, щоб згадати
В тишині, вишині на самоті,
Не про те, як палити багаття,
Котре світить крізь плетиво літ.

На нашому святі присутні не тільки випускники-ювіляри, а й учні різних поколінь. Ми хочемо, щоб вони поділилися своїми спогадами про шкільне життя. Просимо бажаючих до слова.

І.В. Калейдоскоп десятиріч – калейдоскоп поколінь. Годинник відлічує час урокам. Змінюються методики і підручники. На зміну рахівниці прийшов комп'ютер.

А дзвоник так само кожен ранок скликає нас в школу і кожен рік для когось буває першим, а для когось останнім.

Пісня «Шкільна».

-

Ведучі сходять

Скуба В. Минають роки, але ми завжди згадуємо і все життя згадуватимемо шкільного вчителя – вимогливого, по – батьківськи доброго. Це він, шкільний учитель, навчав нас і першої літери, і вміння розуміти прекрасне. Навчав розумного, доброго, вічного!

Біданець Н. Як у кожної людини – власна доля, так і у нашої школи – своя власна історія, своє життя, буремне, щасливе, часами гірке. Але загалом добре і щире. Бо велике і в неї серце, до якого вона хоче прихилити кожную дитину і віддати їй свої знання до краплиночки.

Скуба В. А серце у нашої школи дійсно велике. Серце її – вчителі, та їхні учні.

Біданець Н. Сьогодні в нас працює 13 педагогів. Напередодні професійного свята дозвольте привітати вас.

Виступ учнів для вчителів

Яручик О. Учителю! Вклоняюся тобі
За працю, нележку й невдячну,
За місію важливу на Землі
Людину виховати вдячну.

Московчук Н. За те, що ти такий близький,
Хоч відстань ти тримаєш завше.
А бал, високий чи низький, -
Лиш показник, кого навчав ти.

Кравчук І. За те вклоняюся тобі,
Що ти – будиночку початок.
Тобі всі почесті земні.
І слава вчителю одначе!

Леонтєва М. Квіти ми підносим вам, учителі,
І прощення просим за слова прості.

Квіти – працюючим учителям і тим, хто на заслуженому відпочинку.

-
Володя. В школу за знаннями з року в рік ідуть.
Тут стають майстрами – і в життя, у путь!

Стельмащук М. Варто пам'ятати тих, хто душу вклав,
І добра стежину з нами хто топтав.

Паламарчук Х. Тих, хто завжди поруч,
В радості й біді,
Сіють добре й вічне,
Звуть учителі!

Леонтєва М. Не старійте, вчителю, ніколи,
Молодість вам завжди до лиця,
Вас вела закохано до школи
Яворина стежка без кінця.

Михалюк О. Вклоніться, люди, вчителю своєму,
Володареві слова і пера.
Крізь біль і радість, роздуми і втому,
Любов його безсмертна проросла.
Любов учителя не знає кінця і краю,
Не рветься ні на мить гаряча нить,
Любов учителя ніколи не вмирає,
Вона у серці учня пломенить.

Виконується пісня «Перший дзвоник».

Входять ведучі

І.В. Школі 50... Багато це чи мало? В рамках людського життя досить довгий строк, який вміщує народження, дитинство, юність, досвідченість, зрілість. Все це ви побачили сьогодні в калейдоскопі поколінь випускників. І ось коли поглянути в чарівні обличчя малечі, розумієш, що школа завжди молода і юна.

Дорогі випускники всіх поколінь.

Тече ріка. Я зву її життя.

Минають дні, десятиліття.

Були невдачі і жалі, були пісні і солов'ї.

Були миттєвості щасливі,

Коли всі радісні і милі,

Та сум завжди в очах темнів,

І відпускати не хотів.

До школи хочеться, до школи,

Так забагнулося туди,

Де вітер сіпає за поли,

Плете і плутає сліди.

І.В. Саме із спогадами про шкільні роки у вас, напевно, пов'язані спогади про рідне село, про ваші перші відкриття чогось нового, невідомого, спогадами про перше розчарування, і радість з приводу першої перемоги, звичайно, незабутні спогади про перше кохання, а для кого – навпаки.

Марійка. Я у гості прийшла в край дитинства свого,

Так неждано – негадано враз завітала,

Сонце пестило ніжно й ласкаво чоло,

Золотим рушником мене осінь стрічала.

І згадалося все, ніби вчора було:

Безтурботним метеликом пурхаю в лузі,

Щось шепочуть жита, манить співом село,

І терпляче чекають погратися друзі.

Непомітно пройшли – прошуміли роки.

Де ті весни – літа? Журавлі відлітають...

Не збагну я : з чиеї це злої руки

Радість разом з хатами у землю вростає?

Незнайомі – знайомі стежки заросли,

Їх акації вкрили, мов дротом колючим.

Вже жоржини життя назавжди відцвіли,

Залишивши в душі слід нестерпно – болючий.

Моє рідне село... і таке не моє!..
Рвався крик із грудей, та завмер на півслові.
Колючками я зранила серце своє,
Тихі спогади вкривши краплинами крові.

Пісня « Журавлі».

**Ми тепло тут зустрілись з вами, друзі,
І ще зустрінемось не раз,
Хай буде свято зустрічі
Як добра пам'ятка для вас.**

І.В. Дні дитинства наче плин води
Проліта дитинство, та у спадок
Зостається пісня, повна згадок,
Пам'ять зостається назавжди.

Марійка. Повертайтеся до рідної школи,
Повертайтеся в будь-який час
Вона вас не забуде ніколи
Двері завжди відкриє для вас.
І обійме, як мати дитину
До своїх, пригорнувши грудей,
Адже мати однаково любить
І малих, і дорослих дітей.
Повертайтеся до рідної школи,
Щоб в дитинство своє зазирнуть,
Щоб, хоч в пам'яті роки минулі
На хвилинку назад повернуть.

Звучить пісня «Дякую тобі, рідна школо» (Люба)

-
А ще від усієї душі хочемо побажати вам доброго здоров'я, сімейного благополуччя, міцних родинних зв'язків, веселих зустрічей з колишніми однокласниками.

І.В. Пам'ятайте! Ви завжди бажані гості в нашій школі.
До нових зустрічей.